

มาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์ (Responsible Minimum Standards: RMS) สำหรับสุกร

เอกสารแนบนี้ครอบคลุมข้อกำหนดสำคัญด้านสวัสดิภาพสัตว์สำหรับสุกร ผู้ศึกษาควรอ่านเอกสารหลักการของมาตรฐานขั้นพื้นฐานสำหรับสุกรควบคู่กับเอกสารแนบชิ้นนี้ เนื่องจากเนื้อหาในเอกสารหลักกล่าวถึงข้อกำหนดโดยรวมของสัตว์ในฟาร์มทุกประเภท

เกี่ยวกับ FARMS Initiative และมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์

Farm Animal Responsible Minimum Standard (FARMS) initiative ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อขับเคลื่อนให้สถาบันการเงินสนับสนุนผู้ผลิตเนื้อสัตว์ นม ไข่ และบริษัทผู้ผลิตอาหารอื่น ๆ ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน เพื่อนำไปสู่การประกอบธุรกิจตามมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์ และแนวทางการปฏิบัติที่ดีต่อสัตว์ในฟาร์ม ซึ่งรวมถึงวิธีการขนส่ง และการฆ่า

ภาคีเครือข่ายด้านสวัสดิภาพสัตว์ร่วมกันพัฒนา *FARMS Initiative* โดยมาตรฐานทั้งหมดถูกกำหนดขึ้นตามกรอบและแนวทางการปฏิบัติระดับสากล และข้อมูลจากองค์กรพิทักษ์สัตว์แห่งโลก และองค์กรด้านสวัสดิภาพสัตว์ที่ได้รับการรับรอง

เอกสารหลักการของมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์ฉบับนี้อธิบายถึงข้อกำหนดที่ครอบคลุมชีวิตของสัตว์ในฟาร์มหลายสายพันธุ์ ผู้ศึกษาควรอ่านควบคู่กับเอกสารชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพเฉพาะสัตว์แต่ละประเภท

มาตรฐานขั้นพื้นฐานด้านสวัสดิภาพสัตว์สำหรับสุกร

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 1: ข้อจำกัดเรื่องพื้นที่

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 1:

- 1.1 ห้ามใช้คอก หรือกรงสำหรับสุกรตั้งครรภ์
- 1.2 ต้องเลี้ยงแม่สุกรท้องว่าง และสุกรที่ไม่เคยตั้งครรภ์มาก่อนแบบรวมกลุ่ม ควรเลี้ยงแบบยืนชอง หรือในคอกสูงสุดไม่เกิน 4 วันหลังการผสมเทียม และต้องจัดสรรพื้นที่อย่างน้อย 3 ตารางเมตรต่อสุกรหนึ่งตัว
- 1.3 ห้ามเลี้ยงสุกรในคอกคลอด (Farrowing crate)
- 1.4 หากจำเป็น แม่สุกรควรถูกเลี้ยงแบบยืนชองสูงสุด 3 วันเท่านั้น เพื่อลดโอกาสลูกสุกรถูกทับ
- 1.5 ลูกสุกรเพิ่งหย่านม และสุกรขุนและโตเต็มวัยควรถูกเลี้ยงแบบรวมกลุ่ม

- 1.6 จัดสรรพื้นที่ที่กว้างขวางพอต่อการยืน, ขยับตัว, หมุนตัว, นั่ง, แสดงออกพฤติกรรมทางสังคม และ/หรือเอนตัวนอนอย่างสะดวกสบายในเวลาเดียวกัน โดยแบ่งพื้นที่สำหรับการพักผ่อน การให้อาหาร กิจกรรมทั่วไป และการขับถ่ายอย่างชัดเจน
- 1.7 ขนาดพื้นที่ควรกว้างพอที่จะช่วยป้องกันการกีดทางในสุกร ดูความต้องการขั้นต่ำในการใช้งานพื้นที่สำหรับการเลี้ยงสุกรรุ่น-ขุน ได้ในตารางที่ 1 ทั้งนี้ ควรปูพื้นอย่างน้อย 2 ใน 3 หรือ 3 ใน 4 ของพื้นโรงเรือน อย่างไรก็ตาม ขนาดพื้นที่อาจต้องใหญ่กว่าที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันการกีดทาง

ตารางที่ 1: ความต้องการขั้นต่ำในการใช้งานพื้นที่สำหรับการเลี้ยงสุกรขุนและโตเต็มวัย	
น้ำหนักของสุกร (กิโลกรัม)	ขนาดพื้นที่ขั้นต่ำ (ตารางเมตร)
น้ำหนักไม่เกิน 15 กิโลกรัม	0.42
16-25 กิโลกรัม	0.56
26-50 กิโลกรัม	0.65
50-100 กิโลกรัม	0.93
น้ำหนักมากกว่า 100 กิโลกรัม	1.20

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 2: สภาพแวดล้อมย่ำแย่และไม่เหมาะสม
มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 2:

- 2.1 เสริมวัสดุในคอกเพื่อให้เกิดกิจกรรมการตรวจสอบและการจัดการที่เหมาะสมสำหรับสุกรตลอดกระบวนการผลิต
- 2.2 จัดหาวัสดุเสริมที่มีกลิ่นหอมและสะอาด สุกรสามารถเคี้ยวและย่อยได้ เพื่อกระตุ้นให้สัตว์แสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ
- 2.3 ควรใช้วัสดุรองพื้นอย่างฟางเพื่อช่วยให้สุกรนอนหลับอย่างสบาย อย่างไรก็ตาม การปูวัสดุรองพื้นที่เหมาะสมควรคำนึงถึงสภาพอากาศที่เหมาะสม
- 2.4 ห้ามใช้พื้นระแนง หรืออย่างน้อย 50% ของพื้นที่ควรเป็นพื้นแข็ง

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 3: โภชนาการที่ไม่เหมาะสม
มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 3:

- 3.1 นอกจากอาหารที่ช่วยเพิ่มพลังงาน สุกกรที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์และแม่สุกร ควรได้รับใยอาหารในสัดส่วนที่มากขึ้นในแต่ละมื้อ (เช่น ฟางข้าว) เพื่อป้องกันความหิวโหยและปัญหาเกี่ยวกับระบบย่อยอาหาร

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 4: ขั้นตอนการเลี้ยงดูสัตว์ที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 4:

- 4.1 ห้ามตัดหางลูกสุกรโดยไม่จำเป็น
- 4.2 การตัดหางควรเป็นทางออกสุดท้าย เมื่อวิธีจัดการความเสี่ยงอื่นไม่สามารถป้องกันพฤติกรรมการกัดหางกัน
- 4.3 ผู้ผลิตควรวางแผนการจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกสุกรกัดหางกัน โดยไม่จำเป็นต้องตัดหางสุกร
- 4.4 ห้ามทำหมันสุกรด้วยการตอนสด
- 4.5 เลือกใช้วิธีการตอนด้วยการฉีดวัคซีน หรือ Immunocastration แทนการตอนสดสุกรตัวผู้
- 4.6 ห้ามการตัดหรือกรอพื้นลูกสุกรเป็นประจำ
- 4.7 การตัดหรือกรอพื้นควรเป็นทางออกสุดท้าย เมื่อวิธีจัดการความเสี่ยงอื่นไม่สามารถป้องกันการเกิดรอยขีดข่วนบนผิวหนัง (Lesion) ของแม่สุกร หรือลูกสุกรอันเกิดจากการกัดกัน
- 4.8 ผู้ผลิตควรวางแผนการจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกสุกรทำร้ายแม่สุกร หรือลูกหมูตัวอื่น โดยไม่จำเป็นต้องตัดหรือกรอพื้น

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 5: การเพาะพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 5:

- 5.1 ไม่ควรคัดเลือกสายพันธุ์แม่สุกรเพื่อให้ครอกมีขนาดใหญ่มากขึ้น

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 6: การหย่านมลูกสุกรก่อนถึงวันหย่านม

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 6:

- 6.1 หย่านมลูกสุกร เมื่ออายุ 28 วันหรือมากกว่านั้น

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 7: การขนส่ง

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 7:

- 7.1 การขนส่งสุกรทางบกต้องใช้เวลาสูงสุดไม่เกิน 8 ชั่วโมง
- 7.2 การขนส่งสุกรทางทะเลต้องมีสัตวแพทย์ติดตาม และต้องถึงปลายทางภายใน 24 ชั่วโมง
- 7.3 สภาพร่างกายของสุกรต้องพร้อมสำหรับการเดินทาง

- 7.4 ห้ามขนส่งสุกรที่ไม่สามารถยืนหรือเดินได้ (Non-ambulatory) นอกจากการพาสัตว์ไปพบสัตวแพทย์
- 7.5 ห้ามดึงขา หัว หรือหางของสุกรที่ไม่สามารถยืนหรือเดินได้ (Non-ambulatory) ต้องเคลื่อนย้ายสุกรด้วยยานพาหนะที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้เท่านั้น
- 7.6 ห้ามใช้เครื่องช็อตไฟฟ้าในการไล่ต้อน จับ หรือขนย้ายสุกร
- 7.7 สุกรควรถูกเคลื่อนย้ายด้วยแผ่นกระดานเรียบมากกว่าการใช้ท่อนไม้

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 8: การฆ่า

มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 8:

- 8.1 ควรออกแบบ ก่อสร้าง และบำรุงรักษาโรงพักสัตว์ โดยคำนึงถึงขนาด และอายุของสุกร เพื่อลดความเครียดและโอกาสเกิดอุบัติเหตุ
- 8.2 ต้องทำให้สุกรหมดสติในทันทีและตายอย่างสงบก่อนส่งเข้าโรงเชือด
- 8.3 ห้ามใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่มีระดับความเข้มข้นสูงในการสลบสุกร

ความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพสัตว์ข้อ 9: การปฏิบัติตามกฎระเบียบและความโปร่งใส
มาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงข้อ 9:

- 9.1 ปฏิบัติตามมาตรฐานด้านบนและได้รับการตรวจสอบโดยบุคคลที่ 3 หรือหน่วยงานภายนอก พร้อมจัดทำรายงานประจำปี เพื่อเผยแพร่ผลการตรวจสอบและความพยายามในการรักษามาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ต่อสาธารณะ